

Máriaremetei HÍRADÓ

KIADJA AZ EGYHÁZKÖZSÉG KÉPVISELŐ-TESTÜLETE

www.mariaremete.hu

Ingyenes tájékoztató

30. évfolyam 4. szám (352)
2026. április

ÖRÖMHÍRÜNK VAN!

XIV. Leó pápa Húsvétvasárnap a Szent Péter Bazilika előtt ünnepi szentmisét mutatott be, ahol ezekkel a szavakkal szólott hozzánk:

Ma az egész teremtés új fényben ragyog, a földről dicséroró ének száll a magasba, szívünk örömtől ujjong: Krisztus feltámadt a halálból, és vele együtt mi is új életre támadunk! Ez a húsvéti örömhír átfogja egész életünk titkát, a történelem sorsát, s egészen a halál szakadékos mélységéig hatol, amelytől fenyegetve, s néha legyőzöttnek érezzük magunkat. **Megnyit bennünket a soha el nem múló reményre, az alkonyt nem ismerő világosságra, arra a teljes öröme, amelyet semmi sem vehet el tőlünk:** a halál végérvényesen legyőzött, többé nincs hatalma fölöttünk!

Ez olyan üzenet, amelyet nem mindig könnyű elfogadni, **olyan ígéret, amelyet nehezen lehet elhinni, mert a halál hatalma mindig fenyeget bennünket, belül és kívül egyaránt.**

Bennünk, amikor bűneink ballasztja megakadályozza, hogy szárnyaljunk; amikor csalódásaink vagy a ránk telepedő magány kiölik belőlünk a reményt; amikor a gondok vagy a sérelmek elveszik életörömlünket; amikor szomorúak vagy megfáradtak vagyunk, amikor elárultnak vagy elutasítottak érezzük magunkat, amikor szembe kell néznünk gyengeségünkkel, a szenvedéssel, a mindennapi gürccöléssel, akkor úgy tűnik, mintha véget nem érő alagútba kerültünk volna.

A halál azonban kívül is mindig leselkedik ránk. Jelen van a jogtalanságokban, a részrehajló önzésben, a szegények elnyomásában, a legelesettebbek iránti csekély figyelemben. Látjuk az erőszakban, a világ sebeiben, a fájdalmas kiáltásokban, melyek mindenfelől hallható a leggyengébbeket sújtó visszaélések miatt, a haszon

bálványozásában, mely kifosztja a föld erőforrásait, a háborús erőszakban, amely öl és pusztít. Ebben a helyzetben az Úr húsvétja arra hív bennünket, hogy **emeljük fel tekintetünket és tágítsuk ki szívünket**. Az Úr húsvétja folytonosan táplálja lelkünkben és a történelem útján az ígért győzelem magvát. Mozgásba hoz bennünket, mint Mária Magdolnát és az apostolokat, hogy felfedeztesse velünk: Jézus sírja üres, s ezért minden általunk megtapasztalt halálban tér nyílik a születő új élet számára. Az Úr él, és velünk marad!

A feltámadás fénysugarai utat törnek a sötétségben, és olyan reményt ébresztenek szívünkben, amely megtart bennünket: a halál hatalma nem életünk végső sorsa. Egyszer s mindenkorra a teljesség felé vagyunk irányítva, mert a feltámadt Krisztusban mi is feltámadtunk.

Erre emlékeztetett bennünket belső meggyőződésből fakadó szavakkal Ferenc pápa az Evangélii gaudium kezdetű első apostoli buzdításában, amikor kijelentette, hogy **Krisztus feltámadása „nem múltbeli dolog; életerő lakik benne, amely átjárta a világot**. Ahol úgy látszik, hogy minden meghalt, ott apránként mindenfelől a feltámadás csírái jelennek meg. Olyan erő ez, amelynek nincsen párja. Igaz, sokszor úgy látszik, mintha

Isten nem létezne: nem csillapodó igazságtalanságokat, rosszaságokat, közömbösséget és könyörtelenséget látunk. Azonban bizonyos az is, hogy a sötétség közepette mindig felfakad valami új, ami előbb vagy utóbb termést hoz” (Evangélii gaudium 276. pont).

Testvéreim, az Úr húsvétja ezt a reményt ajándékozza nekünk, emlékeztetve bennünket arra, hogy a feltámadt Krisztusban mindennap lehetséges új teremtés. Ezt mondja a ma hallott evangélium is, mely pontosan helyezi el a feltámadás eseményét: „A hét első napján” (Jn 20,1).

Krisztus feltámadásának napja így a teremtéshez utal vissza bennünket, ahhoz az első naphoz, amikor Isten megteremtette a világot, ugyanakkor azt is hirdeti, hogy **most olyan új élet sarjad az emberiség számára, amely erősebb a halálnál**.

A húsvét a feltámadt Úr által végbevitt új teremtés, új kezdet olyan élet, amelyet végre örökkévalóvá tett Istennek az ősi Ellenség felett aratott győzelme.

Erre a reményteli énekre van ma szükségünk. És ezt nekünk kell elvinnünk a világ útjaira, akik Krisztussal együtt feltámadtunk. Fussunk hát, mint Mária Magdolna, hirdessük mindenkinek, **vigyük életünkkel a feltámadás örömét**, hogy ahol még a halál rémképe kísért, ott felragyoghasson az élet világossága!

Krisztus, a mi húsvétunk, áldjon meg bennünket, és adja meg az ő békéjét az egész világnak!

XIV. Leó homíliája a Szent Péter téren 2026. április 5-én
(Fordította: Tózsér Endre SP, Fotó: Vatican Media)

A MEGBÉKÉLÉS SZOLGÁLATA

Felzaklatott és sebzett világban élünk. Ennek hatásai az egyéni életben és a közösség életében is megmutatkoznak. Jelei a világban megtapasztalható feszültségek, amelyek nemzetek közötti háborúkban és munkahelyi és családi vitákban, olykor veszekedésekben is megmutatkoznak. Ha komolyan vesszük keresztény küldetésünket, akkor meg kell kérdeni önmagunktól: hogyan tudjuk gyógyítani a világ sebeit?

Sokan úgy gondolják, hogy igazságos háborúkkal vagy gazdasági fejlődéssel ezek a nehézségek megoldhatók. Korábbi tapasztataink, azonban azt mutatják, hogy fejlődés vagy az „igazságos háborúk” nem oldják meg ezeket a nehézségeket. Nem csupán a gazdaság vagy a politika került válságba, hanem maga az ember is. Úgy érezheti, hogy elsősorban szellemi erejében bízhat, és a saját kezébe akarja venni sorsának irányítását. Ezeknek a sebeknek a gyógyításához valóban szükség van az emberi szellem megerősítésére, de a tapasztalat szerint ez önmagában még kevés, mert az ember bűneinek a gyökerei a bűn titkához érnek.

Ez egyfajta „fertőzöttséget” jelent, ami kihatással van hétköznapi életünkre is. Az egyházi hagyomány ennek egyik forrását „áteredő bűnnek” nevezte, az utóbbi időben pedig „strukturális” bűnről is beszélünk, ami hibás társadalmi „szerkezetet” vagy „szervezetet” jelent. Hatásuk a mi jelenlegi világunkban elsősorban a kiszámíthatatlan fel-fellángoló haragban és még inkább a kevésbé ellenőrizhető gyűlöletben jelenhetik meg – pusztító módon. Ez a jelenség tapasztalható az emberi találkozások szintjén és az egyes népek egymásnak feszülésében is.

A Szentírás ennek gyógyítására az irgalmas, együtt érző szeretet (latinul: misericordia) kegyelmi erejét, gyógyírját állítja elénk, amely Isten egyik legjellemzőbb tulajdonsága. Ez a szeretet nem az elkövetett és büntetendő cselekedetből indul ki, hanem a korlátjai között vergődő és azokba időnként beleütköző: fájdalmat okozó és fájdalmat átélő embert látja. Ez a szeretet nem büntetni, hanem gyógyítani kíván.

Ez a szeretet isteni tulajdonság, de mi is részesülhetünk belőle. Szent Pál apostol tanítása szerint az „új ember” képes felismerni a szeretet Istentől jövő forrását és egyéni küldetését. „Mindez Istentől van, ki Krisztus által megbékéltetett minket önmagával, és nekünk adta a megbékélés szolgálatát.” (2Kor 5,18). Az apostol tanításában ez azt jelenti, hogy a Jézusban feltárukozó irgalmas szeretet újra Isten felé fordítja az emberi bűnök miatt már Tőle eltávolodó embert. Így a lelkében meggyógyult személy alkalmassá válik arra, hogy ő is irgalmas szeretettel forduljon azok felé, akik megsértették őt.

Az életünkben megújulást hozó húsvét ünnepkörében érdemes elgondolkodnunk azon, hogy megbékélés szolgálatát hogyan vagyunk képesek gyakorolni. Jézus a szeretetével Isten felé fordította a Tőle eltávolodó, kiábrándult embereket. Jézustól mi, bűntől sebzett emberek is tanulhatunk. Gondolnunk kell arra, hogy nem kevesen lehetnek, akik tőlünk

vagy eszméinktől is elfordulhattak: vagy megbízható ismeretek hiányában, vagy mert úgy látják, hogy nem képviseltük hitelesen azokat. Ennek bizony lehetnek valós alapjai is, hiszen mi is csetlő-botló emberek vagyunk. Tévedhetünk és bűnöket követhettünk el, amelyekért bocsánatot kell kérnünk. Ezt megtette Szent II. János Pál pápa is, amikor a harmadik évezred kezdetén az Egyház nevében bocsánatot kért Istentől a távolabbi és a közeli múltban elkövetett vétkekért. Ez nála nem a gyengeségnek, hanem a hit erejének a jele volt. Ez az Isten irgalmában való bizalom a kereszténység erejét nem gyengítette, hanem növelte. Valószínű, hogy többen is voltak, akik éppen emiatt döntöttek úgy, hogy visszatérnek Isten népéhez.

Pál apostol tanítása és a pápa bocsánatkérése a mi esetünkben – és mindenki számára is – követendő példa lehet. Ha eszmei-ideológiai elkötelezettségtől és pártállástól függetlenül képesek vagyunk a hibáink, bűneik, mulasztásaink elismerésére és mások vétkeinek megbocsátására, azzal a megbékélést szolgáljuk, a társadalomban és emberi közösségeinkben is. Az így kibontakozó, és környezetünkre is kisugárzó lelki békénk a felzaklatott világ békéjének megvalósulását is szolgálja.

Szerző: Beran Ferenc
teológus, budapest-újlaki plébános, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi
Kara Erkölcsteológiai Tanszékének oktatója. Forrás: Magyar Kurir

KAPCSOLÓDÁSAINK A SZENTMISÉBEN

Farkas László atya *Misekalauz* című könyvében a szentmise liturgiáját úgy tárgyalja, mint ami a kapcsolatok művészevé tesz és végigvezet az egyre mélyülő személyes kapcsolatok lépésein. Az igeliturgia az Istennel való egyesülésre készít fel, a Völegény Krisztus előbb beszélget velünk, majd eljegyez szavával, s csak annak adja majd testét, aki elköteleződik mellette. Ez az elköteleződés a felajánlás, mely az áldozati rész kezdete.

Felajánlás - áldozat - átlénygülés: adunk - kapunk - átváltozunk

A felajánlás az esküvőhöz hasonlítható: visszavonhatatlanul Jézusnak ajánljuk magunkat. Nem elég, ha az esküvőn repkednek csak a nagy igenek, de azt a hétköznapok egymásért való áldozathozatalával tesszük hús-vér valósággá. Az igaz felajánlásból áldozat fakad. Áldozatot kell hoznunk, hogy Istennel és egymással egyesülhessünk.

Az igaz áldozatból átváltozás fakad, de csak az Istennek tetsző áldozatból születik „átlénygülés”, megnemesülés, „megistenülés”. (Lásd: a házások idősövede átváltoznak egymás hasonlóságára, és szerető vonások mélyülnek személyiségükbe.) Minőségi jelenlét az áldozatos figyelemből, a szerető átváltozásból születik, eucharisztikus jelenlét pedig az eucharisztikus áldozatból.

A minőségi átváltozásból minőségi jelenlét fakad. Csak egymás számára jelen lévő emberek válhatnak közösséggé. Igazi közösség (communio) csak igazi jelenlétből fakadhat. Az Egyház is csak annyiban válik igazi közösséggé, amennyiben a szentáldozásból és a szent áldozatból meríti erejét. Nem elég csak kimondani Istennek a döntéseinket, elhatározásainkat (vö. Credo), nem elég csak fogadkozni, megesküdni neki önmagunkat felajánlva (vö. felajánlás), hanem a hétköznapi szeretetáldozatokkal kell

végrehajtani felajánlott ígéreteinket (vö. áldozat). Jézus a szentmisével belekapcsol bennünket saját önátadása dinamikájába.

Miatyánk a rokonsággal

A Miatyánk azt fejt ki, hogy a szeretet egy Atya. Krisztus áldozata megszerezte számunkra az örökbefogadást ebbe a szeretetbe. Mi vagyunk, akik mint emberi lények szavakba öntjük az egész kozmosz hangját, amely pontosan erre a papi szolgálatunkra várakozik, „sóvárgással eltelve” (Róm 8,19). Itt a szeretet imáját mondjuk el, Istennel való rokonságunk imáját. Elmondásával részesévé válunk Jézus és Atyja bensőséges kapcsolatának. Ezért volt az, hogy a katekumenek ezt tanulták meg a keresztség és az elszállás előtt. Ez jelezte, hogy ehhez az új családhoz tartoznak, Krisztus rokonságába. „Az áldozásra készülve elmondjuk a Miatyánkot, amellyel kifejezzük, hogy legmélyebb identitásunkat nem családunk vagy nemzetiségünk határozza meg. Krisztusban vagyunk rokonok, Isten családja.” (Timothy Radcliffe)

Béke-ritus és szentáldozás

Aranyszájú Szent János mondta: „Ha haragszol ellenségedre, mondj ellene dühödnek, az ellenségeskedést pedig fejezd be, hogy üdvösséget és bocsánatot lelj az oltárnál! (...) Krisztus életét áldozta érted, te pedig felebarátod elleni gyűlöletben élsz? Hogy tudsz így a béke szent asztalához közeledni? Az Úr nem vonakodott, hogy érted szenvedjen, és te még dühödnek sem vagy képes ellenállni?” Egy család vagyunk: a mennyei Atya gyermekei és Jézus testvére.

Communio az ellenszenvessel

A szentáldozásban Jézus olykor azokat az embereket köti össze, akik ellenszenvet éreznek egymás iránt, egymásnak csalódást okoztak, akik egymás ellen előítéllettel vannak. „A békesség – shalom – többet jelent, mint fegyverszünet. Üdvösség. Shalom az élet bősége. A békeköszöntéskor nem rokonszenvről van szó, nem arról, hogy aki szimpatikus, annak odanyújtom a kezem. Kurt Gartner Aquinói Tamásra támaszkodva a békeköszöntést a nyolcadik szentségnek nevezi, mivel benne a Feltámadott békét hoz és kapcsolatokat gyógyít. Dönthetünk a kiengesztelődés mellett. Emellett döntök, annak ellenére, hogy mások az érzelmeim.” Az Úr Teste nem közönséges kenyér; azokat várja, akik kiengesztelődnek az Atyával. Ugye, mi sem tudunk közös étkezéshez leülni a családtagjainkkal és a barátainkkal, amíg ki nem békültünk velük?

Az Atyával való közösség olyasvalami, amit csak másokkal közösségben (communióban) élvezhetünk. Erre a kettős communióra lettünk teremtve. A mennyei béke közösség Isten élvezetében és közösség egymás Istenben való kölcsönös élvezetében. „Add, hogy mi, akik Testét és Véréit magunkhoz vesszük, Szentlelkével eltelve egy test és egy lélek

legyünk Krisztusban.” (Misekönyv, III. eucharisztikus ima) A Miatyánk Istennel való rokonságunk imája. Hiszed-e, hogy a templomban melletted ülő hívő a testvéred, aki nem lehet közömbös számodra?

Jelenlét > közösség > küldetés

A szentmise belső dinamizmusa határozott irányt mutat: az áldozatból átváltozás fakad, ezt követően pedig azt szemléljük, hogy az átváltozásból szent jelenlét lesz. A feltámadt Krisztus jelenvalóvá válik. Arra hív, hogy mi is minőségi jelenlétet adjunk neki és egymás felé is. Csak egymás számára jelen lévő emberek válhatnak közösséggé, és csak Isten számára jelen lenni képes, vele közösségben (communióban) lévő, egy testté vált emberek tudnak majd hiteles küldöttekké válni. Ez jelenik meg az áldozás liturgiájában, a szentmise befejező részében. A jelenlétből közösség fakad, család születik, a közösségben pedig Istentől jövő küldetések születnek. Akinek vérévé válik a szentmisébe strukturált kapcsolati dinamika, az a kapcsolatok művészevé válik, annak élete eucharisztikussá lesz.

Áldás és küldés

Ugyanakkor „nem a bensőséges együttlét a szentmise célja. A küldetés az, „*ha valóban találkozunk a Föltámadottal, amikor Testével és Vérével táplálkozunk, képtelenek vagyunk csak magunknak megtartani a tapasztalt örömet.*” (Szent II. János Pál pápa) „*Ite, missa est!*” Jelentése: „Menjete, a szentmise végbement!” De kihallani a kifejezésből a misszió szót is, ezért így szoktuk lefordítani a magunk számára a szavak értelmét: „Menjete, küldetésetek van!” Mi vagyunk az egyetlen Biblia, amelyet a nyilvánosság még olvas. Ha elhagyjuk a templomot, Jézus rajtunk keresztül „kint” akar kapcsolatba kerülni az emberekkel. Az a hivatásunk, hogy áldás legyünk mindenki számára.

Farkas László atya [előadása](#) nyomán

AZ ISTENI IRGALMASSÁG

Idén április 12-én emlékezünk az isteni irgalmasságra. Szent II. János Pál pápa 2000-ben hirdette meg az isteni irgalmasság ünnepét. Napja, Fausztina nővér látomásai alapján Húsvét vasárnapot követő első vasárnap. Fausztina nővér a második világháború előestéjén halt meg. Életének ebben az utolsó időszakában kapta meg az isteni irgalmasság kinyilatkoztatását, s mindazt, amit megélt, leírta Naplójában. A második világháború túlélői számára mintha Krisztus azt akarta volna kinyilatkoztatni, hogy a rossz – amelynek az ember létrehozója és áldozata – elé állított végső korlát éppen az Isteni Irgalom. Ennek az irgalomnak természetesen része az igazságosság is, ám a világ és az ember történelme során az isteni tervben nem kizárólag az igazságosság az utolsó szó.

A szent papa már 1980-ban kiadta *Dives in misericordia* (Irgalomban gazdag Isten) kezdetű enciklikáját, mellyel mintegy programot is adott: „*Minél inkább eltávolodik az ember Istentől és az irgalom misztériumától, s minél inkább elveszíti a világ eszméinek hatására az irgalom szó értelmét, az Egyháznak annál inkább joga és kötelessége, hogy »hathatós kiáltással« forduljon az Isteni Irgalomhoz*”. Szent II. János Pál pápa az isteni irgalmasság üzenetének fáradhatatlan hirdetője volt. Életével, pápaságával, betegségével és halálával is tanúságot tett Isten végtelen irgalmába vetett bizalmáról. Halála időpontja, 2005. április 2. az isteni irgalmasság vasárnapjának vigíliája. Hasonlóképpen Ferenc pápa is hirdette Isten irgalmasságát: „*Isten nagyobb a bűnünkénél! Az ő szeretete olyan óceán, amelybe megmerítközhetünk az elsüllyedés veszélye nélkül: megbocsátani Isten számára azt jelenti, hogy nekünk adja azt a bizonyosságot, hogy ő sosem hagy el minket.*”

Az Irgalmasság rózsafüzére:

Először egy Miatyánkot, Üdvözlégyet és Hiszekegyet imádkozz, ezután a nagy szemekre a következőket ismételd: *Őrök Atya! Felajánlom Neked szeretett Fiadnak, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Testét és Véré, Lelkét és Istenségét engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért;* majd a kis szemekre: *Jézus fájdalmas kínszenvedéséért irgalmazz nekünk és az egész világnak!* A végén háromszor ismételd e szavakat: *Szent Isten, Szent Erős, Szent Halhatatlan, irgalmazz nekünk és az egész világnak!*

IGELITURGIA 2026. ÁPRILIS

1. szerda: Nagyszerda
Iz 50,4-9a Zsolt 68 Mt 26,14-25
2. csütörtök: Nagycsütörtök, az utolsó vacsora miséje
Kiv 12,1-8.11-14 1Kor 11 Jn 13,1-15
3. péntek: Nagypéntek – Az Úr szenvedésének ünneplése
Iz 52,13-53,12 Zsid 4 Jn 18,1-19,42
4. szombat: Húsvéti vigília, Urunk feltámadásának ünnepe
Ter 1,1-2,2 Zsolt 103 A évben: Mt 28,1-10;
5. vasárnap: Húsvétvasárnap
ApCsel 10,34a.37-43 Zsolt 117 Kol 3,1-4 vagy 1Kor 5,6b-8 Jn 20,1-9
este: Lk 24,13-35
6. hétfő: Húsvéthétfő
ApCsel 2,14.22-33 Zsolt 15 Mt 28,8-15
12. vasárnap: Húsvét 2. vasárnapja, az isteni irgalmasság vasárnapja
ApCsel 2,42-47 Zsolt 117 1Pét 1,3-9 Jn 20,19-31
19. vasárnap: Húsvét 3. vasárnapja
ApCsel 2,14.22-28 Zsolt 15 1Pét 1,17-21 Lk 24,13-35
23. csütörtök: Szent Adalbert (Béla) püspök és vértanú
ApCsel 8,26-40 Zsolt 65 Jn 6,44-51

- 25. szombat:** Szent Márk evangélista – Ü
1Pét 5,5b-14 Zsolt 88 Mk 16,15-20
- 26. vasárnap:** Húsvét 4. (Jó Pásztor) vasárnapja
ApCsel 2,14a.36-41 Zsolt 22 1Pét 2,20b-25 Jn 10,1-10
- 29. szerda:** Sienai Szent Katalin szűz és egyháztanító, Európa társvédőszentje
1Jn 1,5–2,2 Zsolt 102 Mt 11,25-30

ESEMÉNYNAPTÁR

Januártól változott a hétköznapi szentmisék rendje: szerda helyett kedden van 7 órákor szentmise. Tehát hétfőn és kedden 7 és ½ 11 órákor, szerdán, csütörtökön, pénteken ½ 11 órákor, szombaton ½ 11 és 18 órákor tartjuk a szentmiséket, míg vasárnaponként változatlanul ½ 8, 9, 11 és 18 órákor.

- 1. csütörtök:** Nagycsütörtök, 16 órától gyóntatás, szentmise az utolsó vacsora emlékére 18 órákor, 19 órákor lamentáció, 21 órától éjszakai zárandoklat
- 2. péntek:** Nagypéntek, gyóntatás 9-12-ig, keresztút 10 órákor a templomban, 13 órákor a hidegkúti kálvárián, 17:30-kor rózsafűzér a szabadtéri oltárnál, 18 órákor igeliturgia passióval, a kereszt behozatala, szentáldozás. Utána egész éjszakás szentségimádás a szent sírnál.
- 3. szombat:** Nagyszombat, szentségimádás a szent sírnál, 7-10-ig gyóntatás, 18-tól Húsvét Vigilája szertartása, feltámadási körmenet.
- 5. vasárnap:** Húsvétvasárnap, 9 órákor ünnepi szentmise ételszenteléssel, a Werner Kórus éneklő Bárdos Lajos Missa tertiáját és Händel Messiás oratóriumából a Halleluját Barlay Zsuzsa vezényletével.
- 6. hétfő:** Húsvéthétfő, szentmise 10:30-kor.
- 11. szombat:** Az esti szentmise után imaalkalom bölcsességért, békéért
- 12. vasárnap:** Húsvét 2. vasárnapja, az isteni irgalmasság vasárnapja
- 19. vasárnap:** Húsvét 3. vasárnapja
- 21. kedd** 18-tól 20 óráig csendes szentségimádás a templomban.
- 25. vasárnap:** Húsvét 4. vasárnapja

Köszönettel fogadunk hozzájárulást egyházközségünk kiadásaihoz!

Kedvezményezett: Máriaremetei Bazilika Plébánia
Számlaszám: 10400212-02101640-10010000 (K&H Bank)

Megjelenik havonta. Kiadásáért a képviselő-testület elnöke felel.
1029 Budapest, Templom kert 1.